

3 ПАРТИЙНОГО РУХУ

ВШАНУВАННЯ СМЕРТИ ПРОЛІТАРСЬКИХ БОРЦІВ.

В МОНТРЕАЛІ, КВБ.

Стараним міського комітету Компарті Канади і інших робітничих організацій міста Монреалу відбулося дня 25. січня ц. р. масове віче в великій Прінс Артур залі для вшанування смерті провідника і учителя працюючих Н. Леніна. Сала була переповнена. Сцена гарно удекорована чорним і червоним полотном, а по середині був великий портрет Леніна. Віче отворив т. Бюгет і на його поклик всі присутні відповіли “Жалобний Марш”. Після цього т. Бюгет вголос довго промову, в якій змалював значення і силу Леніна для світового робітництва та тільки до його смерті, але й після неї.

Другим говорив від відділу У.С.К.П.К. т. Яворський. На самому вступі пояснив, чому ним нині судя так громадзо зібрался, а потім розповів про життя Леніна. Ленін не жив, але боровся, це його життя це завзята боротьба і праця для користі працюючих. Праця на волі, в тюрмі, на Сибіру, на вигнаннях. Він був учителем, організатором, провідником, і лише працюючим по собі революційну міжнародно організацію — Комуністичний Інтернаціонал. Потім т. Яворський говорив про боротьбу і смерть Карла Лібкнехта і Розі Люксембург, які боролися за визвільні робітничої класи і згинували від рук німецьких юнкерів та соціал-зрадників.

Далі виступали бесідники в англійській, французькій, російській і єврейській мовах, а від К.П.К. говорив т. Мек'Гавер. Останній промовець говорив про стан робітництва в цілому світі, а зокрема в Канаді. Був також промовець від Ліги Комуністичної Молоді. На закінчення присутні відповіли “Интернаціонал” і після так зв'язаного мітінгу розійшлися додому.

Ю. Вараниця.

В ГЕМІЛТОНІ, ОНТ.

Дня 25. січня ц. р. в Гемілтоні відбувся масовий мітінг в пам'ять смерті борців революцій: Леніна, Лібкнехта і Розі Люксембург. Головою вибрано т. Мак'Овського, секретарем тов. Кречмаровського. Першим бесідником був тов. Давидзонський. Ознайомивши слухачів з життям Леніна і історією його значення в історії боротьби робітничої класи і його праця на користь поневоленого люду, бесідник сказав, що хоч Ленін помер, але його наука не вмерла і не

вмре, доки буде існувати людство. Відтак бесідник ознайомив присутніх з життям і боротьбою К. Лібкнехта, про котрого між іншим сказав, що це був один з найкращих людей Німеччини, що боровся проти буржуазії. Він був в Німеччині провідником Спартаків, які в 1919 році сімло виступили проти “капіталістів за праве діло”. Повстання Спартаківців було здуще, але рух комуністичний в Німеччині не впав і не впаде. Він змете з лиця землі своїх ворогів. Відтак т. бесідник говорив про Розі Люксембург, її активну участь в німецькій революції і трагічну смерть. На закінчення з'явився все робітництво продовжувати праця цюх героїв і боротися з ворогами за визволення працюючих з капіталістичного ярма.

Другим промовцем був тов. Тимонь з Торонта, який змалював організаційну силу Леніна, на якій взоруються тепер всі революційні провідники. Третім говорив т. Майданський, який вказав, як польська шляхта і румунські бояре знущаються з українського трудового населення, які якогось тепер звернені на схід. В імені цих поневолених промовець кликав робітників ставати в ряди тих організацій, які організували померші борці, бо тільки ті організації ведуть працюючих до визволу з кігів капіталу.

Н. Кречмаровський, секретар.

В ВЕНКУВЕР, Б. К.

В неділю, 25. січня відбулося в Венкувер святкування смерті провідників світового пролетаріату Леніна, Лібкнехта і Розі Люксембург. Робітників і робітниць зібралось поважне число і нетерпеливо чекали, коли піднесеться куртина. Свято отворив голова т. І. Ю. і на вступі хор відспівав “Жалобний Марш”. Потім хор розійшовся на два боки, а на сцені лишлася маленька учениця т. Катерина Кошовська і віддекларувала “Леніну”. Серед глибокої тиші лунав голос маленької дівчинки і наче кував слова:

“Брате, товаришу вірний, прощай! Тило спокійно в землі спочивай. Ми заплати твої збережем, Ними жила ми — з ними й умрем.

Потім говорив т. С. Винник про життя Леніна, а після нег в англійській мові говорив т. П. Флейд з К.П.К. Відтак виступали декламатори і декламаторки, а хор співав — “Шалійте, шалійте”, “Червоний Прапор”, “Разом товариші в

ногу”. Промовляв т. т. П. Кушнір — “Діяльність Леніна”, О. Вьгош — “Діяльність Леніна, Лібкнехта і Розі Люксембург”. На закінчення хор співав “Интернаціонал”. Присутні були з цього свята дуже вдоволені і ширю витали своїх виконавців.

Н.—к.

В ОШАВІ, ОНТ.

За ініціативою В. У.С. К.П.К. дня 26. січня, ц. р. робітничою Ошави обходило 6 річницю смерті провідників німецьких Спартаківців Карла Лібкнехта і Розі Люксембург, замучених німецькими соціал-зрадниками і першу річницю смерті пролетарської пролетаріату і найбільшого будівничого Союзу Радніських Соціалістичних Республік Н. Леніна. Тов. Мухурок відкрив концерт-мітінг. Хор відспівав похоронний марш. Першим бесідником виступив тов. Семенов, котрий довго обширно розказав присутнім, хто були згадані люде, за що боролися і за що віддали своє життя. При кінці бесідник зивав присутніх ставати на шлях, указаний безсмертними пролетарськими провідниками, та горнущись під червоний прапор, котрий став загрозою саівотній реакції і веде до комунізму. Описая виступали тов. і т-ки з деклараціями, а хор відспівав: “Замучений в тяжкій неволі”.

Другим бесідником був тов. Корчак з Торонто. В довгий промові бесідник обрисував присутнім життя робітників в теперішнім капіталістичнім устрою, як пануюча класа експлуатує робітничою, забіраючи не тільки плоди їхньої праці, але й здоров'я. Тому працююча класа, яка витворює всі продукти, мозолями і кровю котрих збудовано весь цей світ, повинна організуватись, відобрати політичну владу від капіталістів. Бесідник згадав також К. Лібкнехта, Розу Люксембург і Н. Леніна, котрі віддали своє життя за визволення всего людства з під капіталістичної тиранії і умираючи вони кликали докінчити почату ними визвольну боротьбу.

На закінчення хор відспівав “Интернаціонал” і концерт-мітінг закінчився. Концерт випав надзвичайно добре, як і зазвичай товариші і товаришки старяться виконувати і виконують всі підприємства вдовольно, а це доказує, що робітничі організації виконують робітничою на чесних членів суцільність. Хоч тільки часи, але це не сплине Ошаві до поступу. Вони вже мають сво-

іх бесідників, які час від часу виступають на платформу а це знов є дуже великі здобутки. Тому я кличу всіх тих, що ще не стоять в робітничих рядах, ставати членами Товариства Укр. Роб.-Фарм. Дім і Комуністичної Парті Канади, бо ці організації складаються тільки з робітників і фермерів, які боряться за краще майбутнє.

Присутний.

В ТІММІНС, ОНТ.

Стараним українською і фінляндською відділів Компарті Канади відбулося в Тіммінс, в фінляндській салі, дня 18. січня ц. р. міжнародне пролетарське свято-концерт в пам'ять смерті незабутніх провідників революційного руху — Карла Лібкнехта і Розі Люксембург. Свідомі робітники цілого світа знають, кого втрапили зі своїх рядів в особі К. Лібкнехта і Розі Люксембург. Знають, що вони згинували за ті ідеї, які Н. Ленін почав вводити в життя.

Робітництво цілого світа в цей день шанує пам'ять великих борців за визвіль працюючих, клонить голови перед їхніми могилами і говорять: “Ви померли, але ідея, за яку Ви віддали своє життя, буде ви- живати”.

Друге пролетарське свято відбулося в неділю 25. січня в Укр. Робітничім Дімі.

Тіммінське робітництво відшанувало річницю смерті нашого великого учителя Н. Леніна. На вступі забрав слово тов. Гр. Рубанець, пояснив присутнім, що нинішній концерт устроений на те, щоб шанувати пам'ять смерті славног провідника пролетарської революції, котрий віддав своє життя для добра робітничої класи. При піднесенні куртини в глибокій сцені вийшов портрет Леніна, прибраний чорними і червоними лентами. Програма концерту складалась з революційних пісень, декламацій і мандолінової оркестри. На початку відспівано в українській мові “Похоронний Марш”, а діточа мандолінова оркестра під проводом тов. М. Гнатюка відіграла “Червоний Прапор”. Після йшли декламації і інші точки.

Підчас назви тов. М. Гнатюк говорив про життя, боротьбу і смерть Н. Леніна. Він переповнив життєпис Леніна і загапів його діяльність за останніх 35 років. Ми знаємо, що вже більше нема між нами нашого великого учителя, але його дух і наука буде так довго жити, доки житиме працююче людство. Ленін вказав робітничим масам, що вони здібні не лише працювати в глибоких підземних шахтах, але що вони здібні правити державою без царя і пана. На закінчення концерту хор відспівав “Интернаціонал”, а Драмгурток відіграв одноактїву М. Ірчана п. н. “Нежданий гість”.

М. Климкович.

ВШАНОВАННЯ СМЕРТИ РОБІТНИЧОГО ВОДЬВ.

Бельмо, Алта.

В неділю, 18. січня великий гурток робітників в Бельмо, Алта. зійшовся разом, щоб вшанувати пам'ять борця-революційера — Н. Леніна. К. Лібкнехта і Розі Люксембург. Першим слово забрав т. Богачук, який з'ясував сучасний став робітництва в цілому світі. На чолі робітничого руху стоїть Комуністичний Інтернаціонал, який заснував Ленін і за який боролись і вмерли К. Лібкнехта і Розі Люксембург. Тому, щоб належно вшанувати пам'ять цих борців, треба вступити в ряди Комуністичної Парті Канади. Після промови присутні ставили безсидковий захіт, а відтак сформовано відділ У.С.К.П.К., до якого вписалося 9 членів.

П.Р.

Торонто, Онт.

В неділю, 18. січня стараним відділом У.С.К.П.К. в Торонто відбулося вшанування пам'ять смерті пролетарських провідників Леніна, Лібкнехта і Розі Люксембург. Сала Укр. Роб. Дому була зяповнена по береги. Сцена була прибран портретами Леніна. На початку хор відспівав Похор. Марш. Відтак говорив бесідник про життя і боротьбу Леніна. Далі йшли декламації і промови. Про життя і смерть Розі Люксембург говорила одна з товаришок. Її промова зробила велике враження на присутніх. На закінчення говорили ще один з товаришів про життя і боротьбу К. Лібкнехта, розказавши, як німецькі юнкери замордували цього славног борця. На закінчення відспівано знову Похоронний Марш.

Пролетар.

НОВИЙ ВІДДІЛ ЛІГИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ КАНАДИ.

Вже від довшого часу серед української робітничої молоді в Монреалі почувався брак такої організації, в склад якої входили б молоді товариші і товаришки. Ці бачалки носились попередньо серед молоді, а сьогодні вони вже здійснені. Українська робітничо молоді в Монреалі не хоче отрати позаду та іде слідом других місцевостей. За порадою партійних членів рішено скликати товаришів і товаришок, які хотіли б належати до організації і вибрати з них заряд і надали вже буде заснований такий відділ, то хай опісля він самий скличе масове віче. Так і сталося. При кінці грудня м. р. зійшлися молоді товариші і товаришки, організували відділ Ліги Комуністичної Молоді, вибравши з пом'ж себе заряд та ухвалили, щоб вже на другий вечір зійшлися всі члени та приступали до своєї організаційної праці. На перший раз вписалось лише 9 членів і одна членкиня. Правда, що на перший раз виглядало якось ніби сумно. Але на другім місцині виглядало досить весело, а це тому, що майже кожний член привів з собою вже другого члена.

Нині український відділ Ліги Ком. Молоді числить 24 члени. Члени Л.К.М. є заінтересовані в організаційній праці та в придбанні нових членів до свого молодого товариства. Ця молода організація буде

зіркою серед місцевої молоді, яка не словами, а ділом та завзятістю працює над дальшим розвитком своєї організації. Було б дуже практично, щоб і інші робітничі організації шли слідом Л.К.М. та щоб кожний член других робітничих організацій привів до своєї організації що найменше двох нових членів, так як оне роблять молоді члени Л.К.М. Словами організаційної щирости не докажем, треба ділом доказати. Вірю, що як би товариство було багате членством, то тоді і праця пішла б успішніша. Як також вірю в те, що ця молода організація піде слідом інших робітничих товариств та буде розвиватися для добра робітничого руху.

Заморський.

Монреал, Кве.

РІЧНИЙ ЗВІТ ВІДДІЛУ У.С. К.П.К. В ТОРОНТО, ОНТ.

Дня 14. січня 1925 р. відбувся річний збори відділу У.С.К.П.К. в Торонто, Онт., на котрих заряд і інші комітети здали звіт із своєї діяльності за минулий рік.

Голова т. Г. Горбатюк отворив збори. Після прочитання програми, яка зястала прийнята зборами, організатор т. Т. Корчак дав звіт з діяльності відділу, з'ясувавши вкортці моральну і матеріальну сторону відділу, внавив товаришів до дальшої невпинної праці на будуче.

За цілий рік відділ відбув: рогулярних мітінгів заряду 35, відділових адміністраційних 30, дискусійних 2, пропагандних 3, протестаційних 1, лекцій про “Теорію історичного матеріалізму” і “Політичну екологію” 23. Лекції відбувались в неділю рано від 10 до 12 годин з великим успіхом, котрі викладав т. І. Сембай. Протягом року відбулось 3 масові віча, відіграно 5 представств, 2 концерти, 3 забави, 2 пікніки; відділ брав участь в усіх противітних мітінгах, в майській і листопадовій пресовій кампанії, в першомайській демонстрації, в міських виборах, в святкуваннях 7-річчя пролетарської революції, в святі в пам'ять політичних борців революційера в Сх. Галіччії С. Мельничука, П. Шеремети і І. Цешка, в святкуваннях 63-х роковин смерті Тараса Шевченка. Відділ працював енергійно для майської і листопадовій кампанії і при допомозі відділів Вест Торонто і Нью Торонто і Живідилу зібрав на пресовий фонд і передплату на “У.Р.В.” і “Робітничо” \$1,027.30. Зібрано в користь голодуючих в Німеччині \$30.10. Зібрано пресового фонду для “Воркера” \$81.50, для студентів-комуністів у Відні \$43.95. Спродано гіпсового погруддя Н. Леніна на суму \$20.00, котра була призначена на пресовий фонд “Воркера”. Кольпортер дав звіт, що за цілий рік продано часописів на суму \$250.22. Відділ бере слідує чий часопис до розпродажі:

У.Р.В., “У.П.В.” (недільне число), “Новий Мір” і “Воркер”.

Відділ числить 83 членів. З'організовано Лігу Комуністичної Молоді, котра числить поверх 55 членів. За ініціативою відділу організовано Робітничі Запомогове Товариство, котре числить поверх 100 членів.

Фінасовий звіт за минулий рік представляється так:
Загальний прихід... \$1,144.70
Загальний розхід... 1,144.51

Остає в касі... \$.19
Т. Корчак, І. Рогожинський, голова, секретар.

НАШИМ ДОПИСУВАТЕЛЯМ ДО ВІДОМА.

За час передрядових дискусій, а потім за тиждень з'їздив наших організації зібралась велика кількість дописів з різних місцевостей Канади. Редакція буде старатися вмістити всі дописи, що надальються, в найбільших числах “Укр. Робітничих Вістей”, однак перше підуть звітні наших організації, потім ті дописи, в яких говориться про організаційне життя і тільки після цього підуть дописи поодиноких осіб.

Редакція.

Не забувайте про пресовий фонд нашої преси.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ЧИТАЙТЕ НОВИЙ ЧАСОПИС

в англійській мові

“THE LEFT WING”

офіційний орган Канадської Трєйд - Юніоні Меншости, який видає раз в місяць Трєйд - Юнійна Пресвітна Ліга.

Передплата: 25 цт. на рік. Поодинокое число 3 цт. 100 примірників \$2.00.

Адреса:
“The Left Wing”
Room 301, 95 King St. E.,
Toronto, Ont.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплатувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Парті Канади.

Передплата на рік вини- сить \$2.00, на піврік \$1.00.

Зашліть передплату такий же нині!
Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrell Bldg.,
95 King St. East,
Toronto, Ont.

М. ІРЧАН.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадія з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

— Що робити? — думаю. Не буду ж ждати в цих курчячих сховах голодній смерті! Треба якнебудь довідатися, треба... Або ні! Чорт ібери! Смерть, то смерть! Буду лежати тут, буду ждати... Ну, вмру, то вмру спокійно, без насмішок ворогів, без знущань... Вмирати тисячі, чому не могу вмерти й я? Чим-же ріжніше я від тих тисячів? Хіба-ж я не такий самий, як вони всі? А може... Хто зна, може не вмру...

Скільки я вже не їв? Зараз, 31-го травня останній раз об'їдав, а сьогодні — сьогодні 2-го червня. Значить два дні з половиною. Ну, пустаки! Людина може прожити 12 днів без їжі. Впрочім, тямлю добре, як я був в 2-ій класі, в наше місто приїхав був якийсь “комедіант”, що сидів в шклянній будці запечатаній і бережливій поліцією і не їв 23 дні. Хто хотів і побачити цього “самомученика”, той платив 20 сотників і міг до нескоча людубався його худим-запалім тілом. Правда, він пив мінеральну воду.

...Воду... Як-би зараз хоч маленький кухоль... В горлі так сухо, так дуже сухо... Якби вода, то просидів-би в цих кушах ще два дні... А сонце припикає і добиратється навіть в мій “холодник”. Чого йому треба від мене? Яка година? Мій годинник показує 11-ту перед полуднем. І знову думаю про хліб. (Ох ти треклятуце

черво!) Ну, це-ж смішно! Кількакайць крові від мене живуть люде, які напевно не голодні і для мене найшовся-б в них шматок хліба. А я лежу між бурянами голодний...

Як-же це так? Доки-ж сидити тут? Півтревтя дня нічого ніщо не їсти, навіть без води, це божевільня!... До чого довело воно мене?

Ах тямлю, істнує в медицині неуда, що зветься гододним тифом... Може й я захворію на него? Захворію і ніхто не буде знати... І ніхто не подасть ніякої помочі... Серед мушкетерів поводити конатиму, а потім вмру... Ну, вмрети, це не страшно, але вмirati повільно, однокую серед бурянів — це дуже приємно... До того, хто зна яка смерть буде? Може в гарчачій палаті буду, може з болів корчитимусь?... І ніщо не порятую, води не подасть... А люде так близько...

Привид вчорашнього вечера стає перед моїми очима.

Ні, ні, ні! Краще забути про все, краще не думати. Чим буду? Треба занятися. Тільки чим? Читати? Годі, не могу... А може й справді описати почування людини, що вняє з голоду? Були-би вірні і цікаві записки. “Записки помираючого з голоду”. Або ні, чим я не вбю думок про хліб. Записки будуть ще більше пригадувати незвідне становище.

Навіщо робити себе мучеником? Не треба трагедій. Без того багато їх...

... А як подумати, то кожна людина має своєю трагедію і тяжко переживає її. Скільки на світі люде, стільки й душевних трагедій! Навіть ті, що живуть весь вік в достатках і вигодах, і ті мають свої трагедії, що мучать їх. А в тих сотень мільонів дрібних чоловічків, що снують-

ся по землі, як мурашки? Трагедія їхніх душ, це буденщина! Вони так тісно звязані з життям, що творять одно-нерозривне...

І родяться з тайників вессвіту, самі від себе.

Ось в мене був товариш. Тямяло добре, звався Базь, а прозивали його “Ярляментарем”. Гарний, чорнявий хлопчисько, не поганий товариш і з дому маючий. В нього була страшна трагедія, що не покидала його до смерті. Трагедія, яка стала буденщиною... Він любив тільки в агіт н их жінок. Раз в місяць (часами й два-три), находила на нього страшна хворія: заспокоїти себе з вагітною жінокою, що вже найменше в 6 до 7 місяці. І страшні муки переживала ця бідна людина. Бувало кажу:

— Базю, спам'ятайся! Це-ж божевілья, ненормальність...

І він прошив замкнути його в кімнаті, впливав до безтими, кусав до крові руки, плакав... Але потім таки вискакував кризь вікно і біг шукати забуття.

Нераз вистоявши годинами в снігах живітських заїздів, нераз побило його в робітничих кварталах, де він старався найти свою жертву. Бувало, що платив “факторам” всі гроші, які прислав батько на цілий місяць. Бувало, що по цілонічівх пошукуваних повертася над ранком блідий, мовчазний і цілий в гарчачі. Але вечером біг знову шукати, доки не найшов.

Це зворидіння мучило його дуже. Він підупадав на здоровло, сох, ходив до лікарів, з сльозами в очах просив помочі і — всестакі не помагало. Трагедія цієї людини довела її в 21-му році життя до краю. В травні 1915 року, по довгих-деремих пошукуваних за вагітною жінокою, бідний Базь пішов на цвинтар, ляг в

могілу і впакував собі в голову кулю...

...А скільки буває інших... Росчарування в чомубудь, важкі переживання, душевні тайни... Мільони їх! І всі вони окутані болем, терпінням, невідомістю... Кожна людина має окреме своє царство терпінн, про які ніхто не знає. Ми усміхаємось один до одного, говоримо солодкі слова, але все це маски. Там в глибині — рани.

Та всі ці трагедії поодиноких людей, зливаюються в одну-загальну-вселедську ріку трагедій. Хто може описати трагедію тисяч-мільонів поневолених, визискуваних? Трагедію того величезного колективу працюючих, що ціле життя не розгинають спини, працюють в поті чола і — не знають ніколи одного ясног, шасливого дня. Чи є лік на цю великанську, все-світню трагедію? Є?

О, так! Є! На вістря меча!

...Та що я про трагедії? Хіба це, що я третій день нічого ніщо не їм, трагедія? Я-ж не вмраю ще...

Про щось инше думати. Обовязково! Сонце ще високо, до вечера далеко... Може вечером щобудь продумаю, а покищо треба забути про горе, про трагедії.

Ось зараз... Життя. Один довгий день переживань. Так чудно! Чому саме таке має бути життя?! І чому ми такі безпомічні, безсильні? Жиемо і не знаємо що перед нами... Гелі! Хитрий! Тоді не цікаво було-б жити...

Оглядається позад себе і бачу ціле минуле життя. Маленьке воно, дрібне, незначне... Але зараз, зараз... Як воно було?
Морщю чолю і пригаую. Чомусь гарно і легко стає на душі. Тільки далі, ще далі... Зачерпнути спогади з найтемніших кутків... Так, так...

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАН

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поштаритесь купити, а буде мати користку книжку в хаті. Не тратьте вона ваграти навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це довна повість з воєних часів в Галіччї і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця.

Письменик М. Ірчан сам пережив воїну і вірно описує всі ті стравні події в старому краю. Читачи “Карпатської ночі” ви рівночасно багато вчитеся і то в найбільш приступній спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах. КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІДОНОУЄ ТІ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Вискаються книжки за попередним надісланням грошей. ЦНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилають на таку адресу:
Український Лібор Ньюс Кор. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.